

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍

សុន្ទរកថា

ឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រី អៀង មូលី ប្រធានអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍
ឆ្លែងក្នុងពិធីបើក

សិក្ខាសាលាស្តីពីការពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និង
ពហុវិស័យឆ្លើយតបមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ លើកទី៤ នៅកម្ពុជា

សណ្ឋាគារភ្នំពេញ

ថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៩

- លោកស្រី Vladanka Andreeva នាយកប្រចាំប្រទេសនៃអង្គការ UNAIDS
- លោកស្រី Christina Lau នាយកស្តីទី USAID ប្រចាំកម្ពុជា
- លោក Yann Derriennic នាយកប្រចាំប្រទេសកម្ពុជាអង្គការ HP+ / Palladium
- ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី តំណាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងសង្គមស៊ីវិល
- អស់លោក លោកស្រីតំណាងការិយាល័យសុខាភិបាល និងអប់រំ (OPHE), USAID
- អស់លោក លោកស្រីជាទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស និងអ្នកជំនាញការជាតិ និងអន្តរជាតិ
- អ្នកតំណាងប្រជាជនទទួលរងផលប៉ះពាល់នៃមេរោគអេដស៍និងជំងឺអេដស៍
- អស់លោក លោកស្រី នាងកញ្ញា ភ្ញៀវជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ជាទីរាប់អាន

ជាបឋម ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវក្តីសោមនស្សរីករាយយ៉ាងក្រៃលែង ដោយត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យមកថ្លែងក្នុងពិធីបើកសិក្ខាសាលាផ្តល់ការគាំទ្រលើការពិនិត្យឡើងវិញនូវការឆ្លើយតបជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ លើកទី៤ នៅកម្ពុជា នាពេលនេះ។ ជាមួយគ្នានេះ ខ្ញុំក៏សូមសម្តែងនូវការស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្តៅ និងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក និងលោកស្រី ដែលអញ្ជើញមកពីវិស័យសុខាភិបាល និងមិនមែនសុខាភិបាល រួមជាមួយអ្នកតំណាងប្រជាជនគន្លឹះ និងជាពិសេស ចំពោះការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុពី អង្គការ HP+ Palladium, អង្គការ PEPFAR/USG និងអង្គការ UNAIDS ក្នុងការរៀបចំសិក្ខាសាលាដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ។

ថ្ងៃនេះ យើងមិនគ្រាន់តែអញ្ជើញមន្ត្រីបច្ចេកទេសពីវិស័យដែលពាក់ព័ន្ធ (រដ្ឋាភិបាល ទីភ្នាក់ងារ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកជំនាញការ)ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ

យើងក៏អញ្ជើញអ្នកពាក់ព័ន្ធគន្លឹះៗដ៏ច្រើនផងដែរ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកដែលមានភារកិច្ច និងអ្នកដែលមានសិទ្ធិ អាចផ្តល់នូវយោបល់ និងមតិលើអនុសាសន៍ដែលផ្តល់ដោយក្រុមទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស លើវិធីសាស្ត្រដែល កម្ពុជាវិធីមួយបានបំពេញនៅក្នុងរយៈពេល៤ឆ្នាំកន្លងមកគឺ ពីឆ្នាំ២០១៥ ដល់ឆ្នាំ ២០១៨។ ការពិនិត្យឡើង វិញនូវកម្មវិធីនេះគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃវដ្តកម្មវិធី។ នេះក៏ជាទម្រង់មួយនៃការត្រួតពិនិត្យកម្មវិធី ដែល មានវត្តមានក្នុងការផ្តល់នូវយោបល់ត្រឡប់លើការបំពេញដំណើរការកម្មវិធី ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ក្នុងការរៀបចំផែនការ និងកែលម្អការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យ លើកទី៥ សម្រាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខផងដែរ។

ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី!

- កម្ពុជា ជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសចំនួន៧នៅលើសកលលោកដែលត្រូវបានទទួល ស្គាល់ថាបានសម្រេចគោលដៅ ៩០-៩០-៩០ ក្នុងឆ្នាំ២០១៧។ តាមការប៉ាន់ប្រមាណដែល បង្ហាញថា ប្រជាជន ៦៧.០០០នាក់ រស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍នៅឆ្នាំ២០១៨នោះ គឺ ៨៦%នៃ អ្នកទាំងនោះបានដឹងពីស្ថានភាពមេរោគអេដស៍របស់ពួកគេ ៩៨%នៃអ្នកដែលបានដឹងពីស្ថាន ភាពដ៏អេដស៍បានទទួលការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងនឹងមេរោគអេដស៍ និង៨០%នៃអ្នក ដែលទទួលបានការព្យាបាលរកមិនឃើញបន្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុងឈាម។
- លទ្ធផលខាងលើត្រូវបានធ្វើឱ្យសម្រេចដោយធនធានដែលបានផ្តល់នៅចន្លោះឆ្នាំ២០១៥ និង ២០១៨ ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ ទោះបីជា ការវាយតម្លៃលើការចំណាយជាតិ សម្រាប់ដំងើអេដស៍ទី៦ មិនទាន់បានបញ្ចប់នៅឡើយក៏ដោយ ក៏យើងអាចប៉ាន់ស្មានបានថា ការ ចំណាយសរុបមានចំនួនប្រមាណពី១២០ទៅ១៥០លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យលើកទី៥។
- បញ្ហាប្រឈមដែលមិនបានព្រៀងទុកមុនក្នុងការឆ្លើយតបនឹងមេរោគអេដស៍ និងដំងើអេដស៍គឺបាន កើតឡើង ក្នុងស្ថានភាពមួយដែលដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជំនុំការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុរបស់បន្តិចម្តងៗ ហើយ កម្ពុជាយើងប្តេជ្ញាបញ្ចប់ការរីករាលដាលមេរោគអេដស៍ នៅឆ្នាំ២០២៥ (៥ឆ្នាំមុនការប្តេជ្ញាចិត្ត ជាសកល)នោះ។
- តាមរយៈករណីវិនិយោគក្នុងការកៀរគរកម្មវិធីលើកទី៦ របស់មូលនិធិសកល ជាមួយម្ចាស់ជំនួយ និងដៃគូនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលបានរៀបចំនៅទីក្រុងញូវដែលី ប្រទេសឥណ្ឌា នៅថ្ងៃទី៧-៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៩ ដែលខ្ញុំបានទៅចូលរួមថ្មីៗនេះ ក្នុងឋានៈជាប្រធានតំបន់បាស៊ីហ្វិកខាងលិច និង សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមូលនិធិសកលនោះ ខ្ញុំយល់ច្បាស់ណាស់អំពីការលំបាកក្នុងការបញ្ចុះ បញ្ចូលដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យវិនិយោគ ដោយការអំពាវនាវប្រាក់ ១៤ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិកសម្រាប់ រយៈពេល៣ឆ្នាំ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះជីវិតមនុស្ស១៦លាននាក់នៅលើពិភពលោក តាមរយៈកម្មវិធី អេដស៍ របេង និងគ្រុនចាញ់។ ដូច្នេះ នៅកម្រិតប្រទេស យើងគួរស្វែងរកវិធីសាស្ត្រដែលកាន់តែ មានលក្ខណៈវៃឆ្លែប្រឌិត និងប្រកបដោយយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីមានប្រៀបក្នុងការប្រើប្រាស់នូវធនធាន។

យើងកំពុងត្រូវបង្ខំឱ្យធ្វើការកាន់តែច្រើនជាមួយធនធានតិចតួចដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលដៅ ជាមហិច្ឆតាជាតិរបស់យើងនេះ។

- ដោយទទួលស្គាល់នូវការកើនឡើងតម្រូវការក្នុងការរក្សាការពារលទ្ធផលពីកម្មវិធីអេដស៍នៅកម្ពុជា អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការ UNAIDS បានផ្តួចផ្តើមឱ្យមាន ការវាយតម្លៃពីការរៀបចំជាស្រេចក្នុងការផ្ទេរដំណាក់កាល និងរៀបចំនូវផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ ចីរភាព ដើម្បីធានានូវលំហូរការងារពេលវែង។ អនុសាសន៍ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងផែនទី បង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ចីរភាព នឹងជួយដើម្បីបន្ថយហានិភ័យធំៗ ហើយនិងការពារ និងធ្វើឱ្យមានការ ចម្រើនជឿនលឿន ដែលកម្ពុជាបានធ្វើឱ្យសម្រេចដល់គោលដៅ ៩០-៩០-៩០ និងឈានទៅលុប បំបាត់មេរោគអេដស៍នៅឆ្នាំ២០២៥។
- ឈរលើទស្សនៈទូលំទូលាយមួយ យើងយល់ថា ដំណើរការពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យ លើកទី៤ និងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំ ទូលាយ និងពហុវិស័យ លើកទី៥ កើតឡើងក្នុងពេលមួយកម្ពុជាចាប់ផ្តើមធ្វើគោលដៅអភិវឌ្ឍ ប្រកបដោយ ចីរភាព ខណៈពេលដែលកំពុងអនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពជាតិ ឆ្នាំ ២០១៩-២០២៣ ដោយមានការចង្អុលបង្ហាញពី “យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដំណាក់កាលទី៤”។

ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី!

- តាមរយៈកម្មវិធីសិក្ខាសាសា ខ្ញុំយល់ថា ក្រុមទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសនឹងបង្ហាញអំពីសមិទ្ធផល បញ្ហា ប្រឈម និងអនុសាសន៍ ពីយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗក្នុង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និង ពហុវិស័យ លើកទី៤។ ក្នុងការពិភាក្សាជាក្រុម ខ្ញុំសូមអញ្ជើញ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោក ស្រី ពិនិត្យមើលឱ្យបានទូលាយ និងផ្តល់មតិឱ្យបានច្រើនលើបញ្ហាចំនួន៥ គឺ ៖ ១) លទ្ធផល ២) ប្រសិទ្ធផល ៣) គណនេយ្យភាព ៤) ភាពជាដៃគូ និង៥) ការផ្ទេរដំណាក់កាលចីរភាព។ លើសពីសំណួរទាំង៥នេះ យើងចង់ឃើញផងដែរថា តើការឆ្លើយតបនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺ អេដស៍អាចផ្តល់នូវមេរៀនជាបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះចំពោះប្រព័ន្ធសុខាភិបាល ដែលកំពុងខិតខំធ្វើឱ្យ សម្រេចនូវសេវាសុខាភិបាលគ្របដណ្តប់ជាសកល និងសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកប ដោយចីរភាព។
- សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបញ្ជាក់ឡើងវិញថា “យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដំណាក់កាលទី៤” ផ្តល់នូវផែនការ យ៉ាងច្បាស់មួយ ដើម្បីដឹកនាំសកម្មភាពនានានៃកាតិពាក់ព័ន្ធអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ឱ្យនៅក្នុង “ប្រព័ន្ធ អ្នកពាក់ព័ន្ធប្រកបដោយថាមពល” ដើម្បីបង្កើនការអភិវឌ្ឍរយៈពេលមធ្យម និងវែងប្រកបដោយ ចីរភាព ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធផល និងប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង និងស្ថាប័ន សាធារណៈ ពីប្រកាស ធនធានទាំងអស់។ តើរឿងនេះមានន័យយ៉ាងណា? រឿងនេះមានន័យថា “ប្រព័ន្ធមួយដែល ដំណើរការ ក្នុងពេលដែលក្រសួង/ស្ថាប័នទាំងអស់មិនត្រឹមតែបំពេញភារកិច្ចរបស់ពួកគេផ្ទាល់ មិន ចោទប្រកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកទេ ថែមទាំងសម្របសម្រួល និងធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា ជា

ជាងសម្រេចគោលបំណងបេសកកម្ម និងគោលនយោបាយនៃរាជរដ្ឋាភិបាល និងឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពចំពោះការព្រួយបារម្ភ ឬការទាមទាររបស់ប្រជាជន។

- ចំពោះប្រព័ន្ធសុខាភិបាល “យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដំណាក់កាលទី៤” ទទួលស្គាល់ថា គុណភាពនៃសេវាកម្មថែទាំសុខភាពនៅតែជាបញ្ហាប្រឈម ទោះបីជាមានការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងសេវាថែទាំសុខភាពសាធារណៈក៏ដោយ។ ខណៈដែលជីវភាព និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនបានផ្លាស់ប្តូរក៏ដោយ ក៏គោលនយោបាយសុខាភិបាលត្រូវតែពិនិត្យមើល ឡើងវិញនូវគ្រប់ទិដ្ឋភាព រួមមាន ការផ្គត់ផ្គង់ ការផ្តល់សេវា គុណភាពសេវា ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ និងការគ្របដណ្តប់។
- ថ្វីបើកម្រិតនៃការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មគួរឱ្យពេញចិត្តក៏ដោយ ក៏មានកិច្ចការងារជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើផងដែរ មានប្រទេសជាច្រើនស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលខុសគ្នានៃដំណើរការនេះ។ យើងសូមរំលឹកឡើងវិញអំពីការប្តេជ្ញាចិត្តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គកាលពីថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៨ ដែលយើងបានធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត៨ចំណុចដើម្បីឆ្ពោះទៅកាន់កិច្ចប្រឹងប្រែងក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មនៅក្នុងប្រទេសយើង នៅពេលដែលយើងដឹងថា យើងលែងទ្រទ្រង់នូវការគាំទ្រកម្មវិធីវិបល្លាសដូចដែលយើងបានធ្វើកាលពី២៧ឆ្នាំមុនហើយ។ អ្វីដែលនាំយើងមកដល់ទីនេះ នឹងមិនអាចនាំយើងឱ្យសម្រេចនូវកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការលុបបំបាត់មេរោគអេដស៍នៅឆ្នាំ២០២៥ឡើយ។
- នៅក្នុងន័យនេះ ខ្ញុំស្នើឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រីពិនិត្យមើលឱកាសសម្រាប់សមាហរណកម្មមេរោគអេដស៍ទៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល និងមិនមែនសុខាភិបាល។ ការពង្រឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការលុបបំបាត់ប្រព័ន្ធស្របត្រគឺជាតម្រូវការចាំបាច់ ក៏ដូចជា ការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្តរួម ការវិនិយោគក្នុងការផ្តល់សេវារួម (រួមមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ការបណ្តុះបណ្តាល ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ) ហើយនិងកិច្ចសហការឆ្លងវិស័យដែលត្រូវបានកែលម្អ។ សមាហរណកម្មកាន់តែធំគឺជាតម្រូវការរវាងសេវា មេរោគអេដស៍ ដែលរួមមានការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ និងការព្យាបាល ជំងឺមិនឆ្លង។ ការផ្សារភ្ជាប់គ្នាកាន់តែធំក៏ជាតម្រូវការផងដែររវាងសេវាមេរោគអេដស៍ និងវិស័យ មិនមែនសុខាភិបាល រួមបញ្ចូលទាំងការគាំពារសង្គម ការងារ សន្តិសុខស្បៀង សិទ្ធិមនុស្ស ការពង្រឹងច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការអប់រំ និងសេវាសង្គម។
- កន្លងមកនេះ ការគាំទ្រគោលនយោបាយ និងបច្ចេកទេស ត្រូវបានផ្តួចផ្តើមក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ទៅក្នុង “គោលនយោបាយភូមិឃុំមានសុវត្ថិភាព និងក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍/កម្មវិធីវិនិយោគឃុំ” និងសមាហរណកម្មប្រជាជនគន្លឹះនៅក្នុងដំណើរការអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ។ នៅក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ យើងចង់ឃើញការអនុវត្តការផ្តួចផ្តើមទាំងនោះនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី!

មុននឹងខ្ញុំបញ្ចប់សន្ទនារបស់ខ្ញុំ សូមជម្រាបជូន ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រីថា យើងខ្ញុំចង់រៀនសូត្រអំពីវេទិកានេះ។ ជាពិសេស ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើអ្វីជាលទ្ធផល និងផលប៉ះពាល់នៅពេលដែលយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងគាំទ្រ និងធ្វើឱ្យមានការជំរុញខ្លាំងក្លាការដាក់បញ្ចូលការគ្រប់គ្រងករណីអេដស៍សកម្ម និងក្របខ័ណ្ឌឆ្លើយតបអេដស៍ក្នុងសហគមន៍ នៅក្នុងរយៈពេល៤ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ។ តើយើងអាចអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធភាពយុទ្ធសាស្ត្ររបស់យើង និងស្តង់ដារប្រតិបត្តិការដើម្បី “រកឱ្យឃើញ ខិតខំជិតធ្វើឱ្យកាន់តែខ្លាំង និងរក្សាឱ្យបាន” នៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដែរឬទេ? តើមានការប្រែប្រួលនៅក្នុងគោលដៅកម្មវិធី នៅពេលដែលអ្នកស្ម័គ្រចិត្តគាំទ្រសហគមន៍ជាង១០០០នាក់ និងអ្នកធ្វើការផ្តល់ត្រូវបានបញ្ឈប់ការងារតាំងពីដើមឆ្នាំ២០១៨ ដែរឬទេ? តើអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍ និងប្រជាជនគន្លឹះអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីសេវាថែទាំសុខភាពកម្រិតណា នៅក្នុងកញ្ចប់មូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាលនោះ? ហើយទៅអនាគត តើអ្វីជាឱកាសដែលជួយយើងឱ្យធ្វើការងារកាន់តែប្រសើរ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងរយៈពេល៤ឆ្នាំកន្លងទៅ។ តើក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងផែនការ ក្រសួងមហាផ្ទៃ អាចរួមចំណែកក្នុងការឆ្លើយតបនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍បែបណា? តើអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងនគរបាលអាចធ្វើជាម្ចាស់ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកម្រិតឃុំបានដែរឬទេ?

លើសពីនេះ សូមយើងទាំងអស់គ្នា “ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើមនុស្សម្នាក់ មិនមែនគ្រាន់តែជាជំងឺមួយនោះទេ”។ ចេញពីការពិនិត្យឡើងវិញនេះ យើងចង់ដឹងថាតើយើងអាចវិនិយោគសម្រាប់អនាគតរបស់យើងបែបណា ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានការគាំទ្រក្នុងការផ្តល់សេវាដែលរួមបញ្ចូលគ្នា ដែលសមស្របទៅនឹងតម្រូវការរបស់បុគ្គល។

ជាទីបញ្ចប់នេះ ខ្ញុំសូមថ្លែងនូវអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ អង្គការ HP+ Palladium, អង្គការ PEPFAR/USG និងអង្គការ UNAIDS ដែលបានគាំទ្រដល់ដំណើរការទាំងមូលនៃការពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យ លើកទី៤ និងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យ លើកទី៥ និងជាពិសេស ការជួយឱ្យភាគីដែលពាក់ព័ន្ធគន្លឹះចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលាផ្តល់ការគាំទ្រដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ។

ខ្ញុំក៏សូមប្រសិទ្ធពរជូន ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី និងអ្នកចូលរួមទាំងអស់នូវពុទ្ធពរទាំងបួនប្រការគឺ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ និងពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។

ខ្ញុំសូមប្រកាសបើកសិក្ខាសាលាផ្តល់ការគាំទ្រលើ “ការពិនិត្យឡើងវិញ នូវការឆ្លើយតបជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ លើកទី៤ នៅកម្ពុជា” ចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

សូមអរគុណ!